

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

A kiadóhivatalban átvéve:
 Egész évre 12 kor.
 Negyedévre 4 "
 Helyben házhoz hozva:
 Egész évre 20 kor.
 Negyedévre 6 "
 Vidékre postán szállítva:
 Egész évre 24 kor.
 Negyedévre 8 "

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP

Megjelent minden nap a hétfő és
 szombat utáni napok kivételével.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Nagyvárad, Apáczai-utca 3.
 A szerkesztőség kérésre vizsgaadásra
 vagy magyarságra nem vállalkozik.
 Hirdetések és hirdetések a
 kiadóhivatalhoz intézendők.
 Egy sor három sor 3 fillér.

NAGYVÁRAD, január 23.

Demokrata hazafiság.

Vázsonyi Vilmos ur elkábulva nem remélhetett népszerűségétől, olyan dolgokra vetemedik, a mi valóságos provokálása a történelmi magyarságnak.

Hogy ő mostan mindenféle elrándul és szabadon elővezeti önmagát, mint csodálandó hőst a nem párbajozásnak, ahhoz az ő hiúságának lehet köze, de nekünk nem.

Elvégre is először látja magát Vázsonyi ur nagy férfiúnak, meg aztán úgy jutott hozzá, mint a haupttrefferhez — maga se tudja hogyan, hát láttassa is magát. Ugy sem soká tart az ilyen nagyság, mint a szerencse pénz nem szokott soká tartani.

De belé piszkál a magyar történelembe is.

Itt már a körmére kell ütni.

A magyarság egyszer viselt igazi támadó háborút — honfoglaláskor. Ezt ne tanítsuk? Századokon át védte magát folyton egy világhatalommal szemben, ezt letagadjuk? Utolsó nagy küzdelmünk véres jelenetei — kultur bestiákat nevelnek? Bém és a 13 szégyenletes figurák?

Folytassa a témát Vázsonyi ur.

Különben a fővárosi ifjuság megfelel a népszerűség lovagjának. Következő felhívást küldte a parlamenti tagokhoz:

Nagyságos Urunk!

Vázsonyi Vilmos orsz. képviselő Debreczenben f. hó 19-én tartott beszédében ezeket mondta:

»Az iskolai neveltetés nálunk a vérontás apologiája — ott van a történelem. A történelmet tanulva, folyton verekedési, csatározást tanulunk. A zsenge ifju nem hall nagy szellemekről, hanem a nagy *Kinizzsíról*, ki husz törökkel vív egyszerre. Mikor az ifjuság folyton a vérontás gloriációját hallja, olvassa, természetes, az ifjuságban feléled a vérszomj, a *szelídített kultur-bestia* ver gyökeret. Ha feladatát akarja teljesíteni a pedagógia, a vallás, akkor ezt ki kell irtani!»

Tehát Arpád honfoglaló népe, Hunyadi törökverő hada, Rákóczi kuruczai, 48-nak hősei vért szomjuhozó banditák, kiknek dicső korára, ha visszatekint a lelkes ifju, hogy megtanulja önzetlenül szeretni s vére hullásával, ha kell, oltalmazni egyetlen hazáját, »bestiává« fajul.

Irtuk ki keblünköl szép hazánk ezeréves történetét, gyalázat, piszok, bestialitás annak minden dicsősége, minden nagysága, ne legyünk magyarok!

Egy országgyűlési képviselő, törvényhozó mondta ezt!

Nagyságos képviselő ur!

Önök közt van ez az ember, önökkel együtt intézi nemzetünk sorsát, önökkel együtt hivatott boldogságra, szebb jövőre vezérelni ezeréves Magyarországnkat.

Nem, nem tovább!

Mély megbotránkozásunk, végtelen gyűlöletünk hatalmas érzetével fordulunk önökhöz mi, a magyar egyetemi ifjuság, ne tőrjék e hazaárulót, megvetendő ellenünket undorító szégyenfolt gyanánt hazafias körökben, vessék ki, pusztítsák el!

Önökben van bizalmunk, önöktől várjuk legmóltóbb megtorlását e szivettépő gyaláznak.

Hisszük: csalódni nem fogunk!

Hazafias üdvözléssel

Az Egyetemi Nemzeti-párt.

Nos hát inkább a magyar történelmet forgassa az az ifjuság, nehogy ilyen Vázsonyi-féle hazafiasság töltse el majd — ha honatya lesz belőle.

A titkos választói jog.

Belgiumban a szocialisták mindenképen keresztüli akarják vinni az általános titkos választói jogot. Kijelentették, hogy ennek elérésére forradalmi mozgalmaktól nem rettennek vissza. Smet de Nayer miniszterelnök, a ki a többségre támaszkodik, ellenzi az általános választói jog behozatalát; csak hogy ezt nem sokáig fogja tehetni, minthogy minden jel arra mutat, hogy rövid idő alatt meg fog bukni. Lipót király nagyon jól tudja, hogy ő veszti a legtöbbet, ha egyszer a liberálisokkal szövetséget köt a szocialisták az erőszak terére lépnek. Neki ez a koronájába kerülhet, miért is most oly irányban igyekszik befolyását érvényesíteni, hogy egy erős cenzurpárt alakuljon, mely azután a parlamentben keresztül vigye az általános választói jogot. Valószínű, hogy az új miniszterelnök Trvoz, a mostani belügyminiszter lesz, a ki liberális ember hitében áll.

TAJÉKOZTATO.

Jan. 26. Kath. Kör. közgyűlése.

Jan. 26. Szigligeti-társaság felolvasó ülése a kir. kath. jogakademián.

A „TISZÁNTÚL“ TÁRCZAJA.

Álarczosbál.

Irtá: François Coppée.

I.

Egyszerűen lefotografálni való volt az egész asszonytársaság. Hogy félre ne értsenek: nem azért talán, mintha Lefroy ezredesné özsonnáján csupa szép asszony volna jelen. Nem. Hanem tanulmányra való volt, miként viselkednek egymással szemben ezek a tiszt-asszonyok: olyan előzékeny, majdnem alázatos hangon beszélt például a főhadnagy felesége az őrnagynéval, az őrnagyné az ezredesnével, mintha a szolgálati engedelmesség a tiszt feleségeire is érvényes volna.

Az ezredesné akként pattogtatott és hangsúlyozott minden egyes szót, mint mikor férje tartja a gyakorlati életem egybegyűlt tisztikar előtt a harcászati megbeszélést.

— Remélem, hölgyeim, tudják, hogy miért hívtam ma össze erre a barátságos özsonnai beszélgetésre. Végre is, ha az ember nem akarja, hogy ebben a lehetetlen, unalmas vidéki fészeken elposhadjon, hát magának kell valamiféle szórakozásról gondoskodnia.

Igazán nem tudom, örüljek-e vagy sem, hogy most szünetesül a harc ezekben az ugyne-

vezett városban. Mert ha van, az is olyan, hogy bárcsak itt se volna.

Az asszonyoknak a nagyvárosi garnizonok jutottak az eszükbe. Nagyot sóhajtottak, hogy micsoda élvezet volna most a Françaisba menni.

— Hát mit tegyünk, hogy teljesen meg ne öröjje a lelkünket az unalom?

Ez kérdés volt ugyan, de olyan, hogy azért senki se merjen rá felelni. Ugyis hiába való lett volna akarmelyiküknek a véleménye, mikor kész volt már az ezredesné terve:

— Sokáig gondolkoztunk férjessel, az ezredessel — ezt hangsúlyozottan mondotta — hogy mi volna okos is, kellemes is. Végre megállapodtunk egy álarczos bálban.

Kitörő lelkes taps.

— Még pedig itt tartjuk meg nálam. Es kizárólag csak mi leszünk itt.

Önérzetes tekintet mindenkinek a szeméből.

— A préfetné ugyan meg akar majd egy kissé pukkadni, hogy ő sem lesz meghíva, de ez az ő baja.

Kitörő lelkesedés.

— A saját érdékemben van, hölgyeim, hogy egyik a másiknak el ne árulja, milyen jelmezben lesz.

Kétkedő tekintetek, hogy: lesz-e »mind-egyik«-ben ennyi erő és önmegtartóztatás.

— A férjem is megfogadtatta ugyanezt a díszkréziót az ezred tisztikarával. Mához két hétre terveztük az estét és fölöslegesnek is tartom ismételni, hogy én is, férjem is, leányom is számítunk mindegyikükre.

II.

Bocsánatot kérek az őszinteségemért, de bizony elég esetlen volt az ezredes lakása. Olyan hatalmasak voltak a szobák, mintha az állami háznak építője arra számított volna, hogy a katonatisztek a szobáikban gyakoroltatják a legénységet. Persze, hogy a butorok mind elvesztek ezekben az óriási termekben. Bosszankodott is eleget Lefroy ezredesné, de annál jobban örült most, hogy itt volt az álarczosbál estéje, legalább lesz hol táncolni. Léonie, egy szubtilisen bájos tizenhét éves esztendő leány, alig bírt a boldogságával:

— Istenem, édes anyukám, táncolni fogunk.

— Fogunk? Csak fogsz kedvesem.

Mikor így ránézett a leányára, akkor érezte, már kinőtt a táncoló cipőkből.

És lázasan rendezkedett mindent. Kilencz órára már együtt volt az egész szinpompás társaság. Valami egzotikus jelmezt bizony nem igen lehetett találni. Sőt őszinteséggel beszélve, az izlés nem ült diadalt. Pierrick, Pierrettek,

ORSZAGGYÜLES.

A képviselőház ülése.

Budapest, jan. 23.

A mai ülés éljenzással kezdődött. Széll Kálmán eljenezte a jobboldal a folyosón és a teremben.

Horánszky Nándor hozzá is ment s gratulált a felgyógyulásához.

Széll Kálmán elmegvárta a baját, mellette mutatva, a kelés helyére, — azután a miniszterelnök belemélyedt az aktákba.

Gróf Apponyi Albert elnököl.

A napirend előtt egész csomó bejelentés, bizottsági bejelentés történt. Az előadók egymást kergették a pódiumon s mindannyian röviden végeztek, de legrovidebben Fekér Gyula, a ki a könyvtári bizottság jelentését adta be — Szűzbeszéd! — évődött Fichler.

Belicska Béni az igazoló bizottság jelentését teljesítette be a *deési mandátum*, illetve a kerület képviselőküldési joga felfüggesztésének ügyében.

A bizottság tudvalevőleg nem tartja szükségnek ezt az eljárást.

Széll Kálmán miniszterelnök azt indítványozta, hogy annak rendje-módja szerint nyomattassék ki, osztassék ki a jelentés és szombaton tárgyalják.

A ház úgy határoz, hogy hétfőn tárgyalják.

A vármegyei pénztárak.

Következett a vármegyei pénztárakról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalása.

Babó Mihály: Maga az indokolás a törvényjavaslatlallal ellenkezőket tartalmaz. A miniszterelnök azt mondta, hogy ez a javaslat újabb terhet nem okoz, de azért az indokolás megengedi, hogy másfél millió költség-többlet áll elő.

A vármegye számvevőség nélkül nem lehet. Járási számvevői állást fognak e helyett szervezni, de nem hiszi, hogy az az egy számvevő elvégezhető 40 község ügyeit. Díjokra feltétlenül szükség lesz a nagy levelezés miatt. Egy járási számvevőség tehát legkevesebb 4000

koronába kerül. Nagyon is érzékeny költség-többletet fog tehát ez a törvényjavaslat okozni.

Az első szakasz helyett egészen új szakaszt javasol elfogadni.

Bizony Akos válaszol a miniszterelnök részéről az általános vita során elhangzott s a vármegyére sérelmes kijelentésekre s példákka akarja megcáfolni azokat s kijelenti, hogy a közigazgatás államosításával még nem fogja megmenteni a hazát.

Nem tudja, mivel lennének különbek azok, akiket a miniszter nevez ki, a vármegyei közgyűlés által választottaknál?

Allítsa fel a miniszterelnök a helyett a nemzeti hadsereget. Csatlakozik Babó indítványához.

Széll Kálmán: A vármegye az által csak egy tehertől szabadul fel, de autonómiaja egy cseppet sem csorbul. Ez nem alakí, de reformjavaslat, mely szükséges arra, hogy a vármegye illetve a közigazgatás államosításának keresztülvitele megkönnyebbíttessék.

Hosszas indokolással elmondja nézeteit az első szakaszra, majd vájászolva Babó és Bizony beszédeire, kéri a javaslat elfogadását.

A ház az első szakaszt nagy többséggel elfogadja.

Széll Kálmán a második szakaszhoz tódást indítványozott, hogy a tisztviselői állásokat a törvény életbe lépéséig, csak helyettesi minőségben töltsék be.

Az 5. §-nál Babó Mihály ismét módosítást ajánlott, de azt se fogadták el.

Öt perc szünet.

Szünet után folytatták a tárgyalást.

Febr. 2. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium dísztermében d. e. 11 órakor.

Febr. 13. Kath. Szabad Liceum böjti estélye a főgimnázium dísztermében este 6 órakor.

Febr. 27. Kath. Szabad Liceum böjti estélye a főgimnázium dísztermében este 6 órakor.

Márc. 13. Kath. Szabad Liceum böjti estélye a főgimnázium dísztermében este 6 órakor.

Márc. 16. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium dísztermében d. e. 11 órakor.

Ápr. 6. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium dísztermében d. e. 11 órakor.

Ápr. 19. Kath. Szabad Liceum zárünnepélye.

Arlekinök, Kolombinák, néhány cigányleány, néhány török: ez volt az egész. De azért a levegőben izzott a boldogság, hogy: ők most mulatnak.

A férfi álarcosoknak, a tiszteknek mindegyike meg akarta mutatni, hogy ő már párisi jelmezében is volt és hogy ő nagyon kecses is tud lenni: ezért hát nagyon éretlenné lettek a nagy törekvésben. Volt közöttük egy olasz nótai énekesnek öltözött álarcos is, erről senki sem sejtette, hogy ki lehet. Irigyelték és nem tudták elképzelni, honnan szerezhette ezt az igazán kedves jelmezt. A többről természetesen az első félórán tudták, hogy kicsoda, de azért kedves naivsággal megszerelték egymásnak a t az örömet, hogy adták a csodálkozó tudatlant.

Az olasz énekes személye kezdte őket most már bosszantani. Látták, hogy folyton folyvást egy pierettel tánczol, akiről persze mindenki tudta, hogy Léonie, az ezredes-kisasszony. Végre éjjel előtt már a török jelmezű ezredesnek is annyira furta az oldalát az olasznak a kiléte, hogy megkérdezte Léoniet:

— Te, ki ez az olasz?

— Fogalmam sincs róla.

— De hisz társalogtál vele!

— Nem értelek apa, háznak meghívott vendégével csak szabad beszélgetnem.

— Akkor pedig meg kellett őt ismerned.

A leány felkaczagott:

— Az ám, csak hogy az olasz élt az álarcos jogával és elváltoztatta a hangját.

Az ezredes csak dörmögte:

— No hisz néhány percz mulva éjjel, akkor leveti mindenki a lárvát, majd megtudjuk, ki ez a híres olasz.

Csak hogy ebben a pillanatban észrevette, hogy az olasz kiszurrant a teremből. Utána rohant. Az előszobában látta, mint kapja magára a katonatiszti köpönyeget, amikor pedig az olasz levette az álarczát is, elfeledkezett róla az ezredes, hogy ő most török, oda ugrott:

— Larioux főhadnagy! Őa itt?

Az olasz egy kicsit hebegett:

— Ezredesem . . .

— Én úgy tudom, hogy őknek még három napi szabadsága van, miképp megszerelte hát azt megszegni.

Az olasz csak mereven állt. Az ezredes szavába seregegett az izigvérig katonának a komolysága:

— Őn ebben a pillanatban vendégem. Majd elintézzük az ügyet szolgálatilag. De most visszajő a társaságba. Majd holnap beszélünk erről a dologról tovább.

III.

— Főhadnagy ur, tudja-e, mit tett ön tegnap?

Larioux főhadnagy katonás egyszerűséggel felelt:

A kath. autonomiai kongresszus.

— Éjjel érkezett táviratunk. —

Budapest, jan. 23.

A katolikus autonómia mai ülésén, mely délután 4 órakor kezdődött, gróf Szapáry Gyula elnököl.

A napirend előtt Horánszky Nándor szombaton mondott egyéni véleményére tett némely kijelentéseket.

A jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése után áttértek az iskolák államosításának kérdésére s legelőször Horánszky emelkedett szólásra.

Horánszky contra Majláth.

Horánszky Nándor kijelenti, nem tagadja az egyház jogait abban, hogy középiskolákat állíthasson s így a felekezeti tekinteteket érvényre juttassa, mert ez igen is helyes, sőt követelni való dolog mindaddig, amíg más felekezetek hasonló jogokban részesülnek.

De ha az összes magyarországi felekezetek iskolái államosítva lesznek, a mint az tervbe van véve, miért képezne a katolikus egyház kivételt, miért lenne e felekezet kiváltságos, ezt nem érti.

Véleménye szerint ez csak elégtelenséget támasztana. Már pedig ettől őrizkedni kell. Ellenezni pedig az államosítást nem okszerű dolog, hiszen XIII. Leo pápa ő szentsége is elismerte az államosítás jogosságát. Egyes részleteket cizál a pápa beszédéből, melyek e kijelentésre vonatkoznak.

Válaszol végül Majláth püspök megjegyzésére, hogy nem hű fia az egyháznak, ki ilyen érdekek mellett küzd! Sajnálja nagyon, hogy ezen kijelentés megtörtént, sajnálja, mert ez a kijelentés neki oly szándékokat imputál, mely tőle nagyon távol áll.

Majláth püspök folytonos éljenzés és helyeslés közepette válaszol Horánszky-nak úgy multkori, mint a mostani kijelentéseire.

Indokolatlan volt Horánszky-nak a mostani kijelentése — ugymond —

— Szobafogságom volt és mégis elmentem az álarcosbálba.

Az ezredes szemé aczélosan nézett:

— Még pedig komoly ok: szolgálati hanyagság miatt kapta azt a szabadságot.

Fel és alá kezdett járni az előszobájában, hirtelen megállott a főhadnagy előtt:

— Azt hiszem, számolt a következményekkel. Nem értem ezt a vakmerőséget.

Ebben a pillanatban, mint a nyári zivatar bent termett Léonie és mire az ezredes felocsudott volna a meglepetéséből, már ott csimpaszkodott a nyakán.

— Nem volt ez vakmerőség. Tudod. Ez kötelessége volt a főhadnagynak. Tudod.

Leffroy ezredes azt hitte, hogy az agya beszüntette a működését. Nagy vontatottan tudta csak kimondani:

— De miket beszélsz, Léonie? Miképp kerülsz te ide?

Erélyes akart most már lenni, de mire akart, már pattogott a kis leány:

— Kötelessége volt. Tudod. Mert szeret engem. És nem szabad őt megbüntetnem. Mert . . . mert . . . mert . . . én is . . .

Tovább nem folytatta, nem tudta folytatni, az utol ó szökat amugy is félig pityeredve lehelte.

S az ezredes úgy érezte, hogy lefolyik az orezáján a Léony.

. . . Mikor még ő is csak főhadnagy volt . . .

mert mikor szombati kijelentéseimre reflektált, nem vezethette animozitás. S így folytatja:

Horánszky érvei és állításai ellenkezésben állnak az egyház intézményeivel, a püspöki joghatósággal, mert az egyháznak joga van élni mindazon eszközökkel, melyek jogos céljai megvalósítására szükségesek. Ilyen jogos cél pedig elsősorban az iskola egyházi vezetése! (Zajos helyeslés, taps.)

Lapozzuk csak a történelem lapjait, mindenütt látni fogjuk, mily féltékenyen őrizte a kath. egyház — s kell, hogy őrizze ezután is iskoláinak független voltát.

Ez a legféltettebb kincs, melyet őriznünk vallási és honfiumi kötelesség! (Hosszszantartó éljenzés.)

Van tudomásom arról, hogy XIII. Leo pápa 1892. évben a Horánszky által említett álláspontra helyezkedett, de én tudom azt is, hogy 1893-ban megmagyarázta álláspontját s határozottan a felekezeti iskolák fentartása mellett foglalt állást.

Kijelenti, hogy nem polemizálni akart, hanem mint püspök egyháza jogait védte, kéri a kongresszust, hogy az *autonomiát biztosító módosításokkal fogadja el a javaslatot.* (Eljen és taps.)

A vita folytatása.

Majláth után még heves vita fejlődött *Simonyi* és *Horánszky* között. *Jósika* Samu báró heves polémiába merült *Zichy* Vladimir gróffal a javaslat mellett. Viszont *Győrffy* Gyula hatalmas szóharcot indított *Szinnyei-Merse* József javaslatai ellen.

Az ülés az esteli órákban ért véget s az egyetemi ifjak hatalmas tüntetést rendeztek *Majláth* mellett, *Horánszkyt* pedig megabuzogolták.

Nagyvárad város ötmillió kölcsöne.

— A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank levele. —

Nem vagyunk irigyek, de azért sajnálkozunk, mikor látjuk, hogy egyik-másik városnak menyivel nagyobb összeget képvisel az aktív vagyona, mint az adóssága s Nagyváradnak pedig alig valamivel áll jobban a szénája, mint az adósságának az összege. Ezenkívül a legcélszerűbb befektetést, elodázhatatlan építkezést csak újabb kölcsönből képes létesíteni.

Amíg az 1.800.000 korona regale megváltási összegből meg volt valamennyi, egymás után emeltük a kaszárnyákat. Ez még nem lett volna oly nagy szerencsétlenség, de a bérjövődélem nem fedezi jelenleg a befektetett tőkének a törlesztéses kamatját s minden újabb építkezést csak újabb kölcsönből teljesíthetünk.

Most két sürgős intézménynek: a villamos világítási telephoz és az iskolák kiépítésének ügye égett a körünkre. Az előbbire mintegy 700.000, az utóbbira pedig körülbelül 300.000 korona szükséges.

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank hajlandónak nyilatkozott, hogy az ezen létesítményekre szükséges egy millió korona kölcsönt megfelelő feltételek mellett a város rendelkezésére bocsátja.

A tanács a kérdést oly módon óhajtott megoldani, hogy a már fennálló adósságot is egyúttal konvertálja s a kamatmegtakarítás,

esetleg az annuitási idő kitolása által elért kedvező helyzetet a város javára fordítja. Ilyen alakban kereste meg a tanács a Pesti Magyar Kereskedelmi Bankot.

Erre tegnap megérkezett a Bank válasza, a melynek a konvertálásra vonatkozó része a következő:

Folyó hó 18-án kelt nagyb. csüátiratára válaszulva, van szerencsénk a tek. czimnek tudomására adni, hogy a jelenlegi pénzügyi viszonyokat még nem tartjuk kedvezőnek arra nézve, hogy a város által czélba veit kölcsön-konvertálás előnyökkel összekötve keresztülvihető volna, miért is van szerencsénk kijelenteni, hogy a városnak a Pesti Hazai Első Takarékpénztári Egyesületnél fennálló 980.296 kor. és 2.586.139 kor. kölcsöneinek konvertálására *ez idő szerint* ajánlatot tenni hajlandók nem vagyunk.

Ellenben a villanytelep és az iskolák kiépítésére szükséges egy millió koronára a legnagyobb készséggel megteszi a Kereskedelmi Bank az ajánlatát.

Nagyvárad város tanácsa ezenkívül még más pénzügyi intézetektől is vár ajánlatot a milliós kölcsönre.

Uj magyar történelem.

Irta: Vázsonyi Vilmos.

Ára: egy hazafias mult.

Vázsonyi ur undorodik a magyar történelem vérengző és kultur bestiákat nevelő eddigi leírásaitól, azért új könyvet akar kiadni.

Sikerült előre ki ollózni egy pár megbesúttatott kultur részt s adjuk lelki nemesedés céljából.

I. lecke.

A honfoglalás.

Fiúk! Ha valaha meglátjátok a Feszti-félekörképet, zokogva forduljatok el tőle. Csupa kulturálan bestiákkal van az teli pingálva. Itt egy megölt szláv fekszik gyomrában egy kemény nyilvessző — hogy fájhatott szegénynek a gyomra, mikor meglőtték; ott egy ketté vágott fej! Mely gyógyíthatatlan sebet ütött rajta egy durva kéz! Amoda egy égő ház. Felgyújtotta valamelyik szivtelen magyar, pedig be sem volt biztosítva, mert hiányzik róla az E. M. Á. B. T. táblája. Nem, ne néztek ezt.

Hiszen nem is így történt.

Egy fehér lóért vették meg őseink az egész országot. Az a hét vezér aki Árpád körül áll, a megirt szerződés tanui, mert a hetes szent szám s régen ennyi tanu kellett. A kard is csak azért van kivonva a kezükben, mert a régi magyar urak nem tudtak írni, hanem kardjuk markolatán volt a pecsét nyomó monogram, hát éppen ezt akarják a szerződésre ítni.

Mint látjátok Árpád igen jutányosan vette a tótoktól az országot, de mert olesó husnak híg a leve, hát az országban maradtak a tótok is.

Tanulság: Minden eladó — csak az árát kell megtalálni.

II. lecke.

Kinizsi Pál.

Kinizsi mint pék legény kitént nagy erejével. De félt, hogy nagy ereje valami kultur bestia nevelő alakká tehetné, tehát szelidebb foglalkozás után nézett és beállt táncmesternek.

A kenyérmezőn három törökkel táncolt, de tul erejével nem tudva bänni, a törökök tüdőgyuladást kaptak a hosszas tánczolásból és meghaltak.

Több bánatos özvegyet és gyermekeket hagyott mindenik maga után s életbiztosításuk sem volt, így aztán nagy nyomorra jutott a család.

Kinizsi megbánván hevességét — többé sohasem tánczolt.

Tanulság: Kerüljük a tánczot, mert abból könnyen tüdőgyuladás lehet.

III. lecke.

Mátyás király.

Mátyás király igazságos király volt, de követéseit pontosan és szigoruan behajtotta.

Bécs városa valami adósságba keveredett vele szemben. A történelem szerint egy kerékről van szó, melyet Mátyás maga vitt Bécsbe, talán ennek az áráról volt szó.

Denikve Bécs nem fizetett, Mátyás sürgette a fizetést, végre az egész várost lefoglalta, elárvereztette s mint legtöbbet ígérő be is vette.

Tanulság: Fuss vagy fizess.

IV. lecke.

Dobó István.

Dobó István híres építész volt. Eger vár megromgált bástyáit hónapokon át folyton tatarozta és jó karban tartotta.

A munkát oly lelkiismeretesen végezte, hogy még mosdani sem volt idő. Az egri nők tehát meleg vizet hoztak az építőknék és szurok fáklyákat tartottak nekik.

Tanulság: Jobb egy rossz ház, mint — semmilyen.

V. lecke.

1848—49.

Ez egy szerencsétlen évszám, amikor hallatlan szigoru tél járt. A farkasok a házakig benyomultak és tömérdek embert pusztítottak el. Petőfi, hazánk lelkes, fiatal költője a csonttá fagyott sikos uton elesett és meghalt.

Tavaszkor azonban már nem volt olyan hideg sőt nyárban igen meleg volt.

Tanulság: Télen nagyon hideg van — nyáron nagyon meleg van stb.

VI. lecke.

Vázsonyi Vilmos megjelenése.

Ez a lecke kitölti az egész könyvet, sőt be sines fejezve. Ez a könyv leggyengébb része. Ki marad. Nem kell megtanulni.

E pár szemelvény hatása alatt a kultur bestia elaludt bennem, sőt annyira horkol, hogy nem bírom tovább folytatni, de érzem, hogy aki így akarja reformálni a magyar történelmet, azt érezbe kell öntetni. De azonnal.

Köby.

UJDONSAGOK.

Erzsébet királyi hercegnő esküvője.

Messze tőlünk, Bécsben, az osztrák birodalom fővárosában tartotta esküvőjét a magyar király legkedvesebb unokája, a ki ha véletlenül fiúnak születik, ma két birodalom kormányának gondjai nehezednek reá.

Igy csak a szerelem adott neki gondot s királyunk jósa az a gondot is levette vállairól. Legyen azé, a ki szeret, ha nem tartja is meg az udvari megcsontosodott szokásokat. Legyen az udvari bálók és ebédek első főhercegegéből egy cseh herceg neje, egyszerű hercegeasszony; ne legyen boldogtalan az udvari szabályok szerint, hanem legyen boldog saját akaratát követve.

Az esküvő tegnap történt meg Bécsben, a Burg József kápolnájában. Erről tudósítók a következőket jelenti:

Bécs, január 23. (Saját tud. táv.) Néhai trónörökösünknek, Rudolfnak egyetlen leánya, ősz uralkodónk szeretett unokája, *Erzsébet Mária* kir. hercegnő ma délelőtt lett hitvese szive választottjának, a deli *Windischgrätz* Ottó hercegnek. Az esküvő szorosán családi körben ment végbe s a magas család tagjain kívül csak a legfőbb udvari méltóságok voltak jelen.

Erzsébet Mária kir. hercegnő és *Windischgrätz* Ottó herceg esküvője délelőtt 10 órakor ment végbe a Burg József-kápolnájában. Ott volt a király, az itt időző kir. hercegek és kir. hercegnők, *Lipót* bajor herceg és *Gizella* bajor hercegnő, *György* és *Kónrad* bajor hercegek, *Fülöp* és *Lipót* kóburgi hercegek, *Pál* mecklenburg-schwerini herceg, gróf *Lónyay* Elemér és neje, a *Windischgrätz*-család tagjai, a legfőbb udvari méltóságok, *Goluchowsky* közös külügyminiszter, gróf *Apponyi* Lajos magyarországi udvarnagy.

Az esketést dr. *Mayer* Lőrincz püspök, udvari plebános végezte fényes segédlettel. Az esküvő után a király kihallgatáson fogadta az ifju házaspárt.

* **A tanügyi bizottság ülése.** A községi polgári iskolánál dr. *Tóth* Mihály távozásával megüresedett a matematikai tanári állás, a párhuzamos osztályok felállítására miatt pedig rendszeresíteni kellett egy új tanári állást a nyelvtudományi szakra. Mindkét helyet a jövő esztendői üléseken tölti be az iskolaszék. Ugyanekkor tölti be azt a tanítónői állást is, amely *Lubinszky* Anna grófnő távozásával üresedett meg. — Ezen állásokra való jelölés ügyében tegnap tartott ülést az iskolaszék tanügyi bizottsága. A matematikai tanári állásra négyen pályáztak, de csak egyiknek kérvénye vehető figyelembe, mert a többiek vagy nem küldték be okmányait, vagy olyan feltételekhez kötötték pályázatukat, amelyet nem vehet figyelembe az iskolaszék. Ez az egyetlen képesített folyamodó *Steiner* Bernát persze így könnyen fog célhoz jutni. — A nyelvtudományi tanári állásra 11-en pályáztak, közülük csak ötnek a kérvénye jöhet figyelembe, ezek közül a bizottság első sorban *Tóke* Gyulát ajánlja, akinek legjobb a minősítése s jelenleg Budapesten segédtanár. — A tanítónői állásra 28-an pályáztak, közülük a bizottság első sorban ajánlja *Szathmáry* Mariskát, aki öt év óta mint helyettes tanítónő kifogástalanul működik a helybeli községi iskolánál s aki valószínűleg egyhangulag fog megválasztani.

* **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Meskö* Erzsébet okleveles tanítónőt állami elemi tanítónővé kinevezte és szolgáltatásra a nagyszalontai községi gazdasági ismétlő iskolához rendelte.

* **A király és Tisza mandátuma.** Egyes hírforrások szerint a király a személye körüli miniszternek nagy örömet fejezte ki a fölött, hogy *Tisza* Kálmán Abrudbányán egyhangulag megválasztották. Erre vonatkozólag a félhivatalos *Budapesti Tudósító* következő czáfolatot közli:

A lapoknak az a híre, mintha a király *Széchenyi* Gyula miniszter előtt megalázkodásának adott volna kifejezést *Tisza* Kálmán megválasztása fölött valótlán. *Széchenyi* miniszter az utóbbi időben nem is volt audiencián a királynál.

* **Szállási Dezső emléktáblája.** Nagyvárad város törvényhatósága, kegyelme jeléül elhatározta, hogy *Szállási* Dezső szülőházát Apáczai utcán emléktáblával látja el. A városi mérnöki hivatal már elkészítette a díszes emléktábla rajzát s ajánlattételre felhívta a *Weiszleivits* Adolf és fia jóhírű kőfaragó céget. Az emléktábla terve igen szép, remekül összehozott rococo-stylben tartva. Az emléktábla szövegét a *Szigligeti-Társaság* fogja összeállítani s a város rendelkezésére bocsátani.

* **Uj egyetemi tanár.** O császári és apostoli királyi felsége dr. *Liebermann* Leó egyetemi címzetes rendkívüli tanárt az országos kémiai intézet és a központi vegyiskolai állomás igazgatóját a budapesti tudományegyetemen a közegészségtan nyilvános rendes tanárává a rendszeresített illetményekkel kinevezte.

* **Dr. Plopu György felolvasása.** Mult vasárnap kezdett meg dr. *Plopu* György kir. táblai bíró egy igen érdekes felolvasást, a melynek nem volt egyéb baja, mint az, hogy alkalmatlan időben oivasta fel a tudós szerző: ugyanakkor rendezte első előadását a katolikus szabad licenium s ez a jogászegyletnek különben is kicsiny közönségét megosztotta. A kiváló értekezés felolvasását jövő vasárnap folytatja dr. *Plopu* György — egyidejűleg a *Szigligeti-társaság* felolvasó ülésével. A felolvasásra a következő meghívót bocsátották ki:

Dr. *Plopu* György kir. ítélőtáblai bíró ur a folyó hó 19-én a jogászegyletben „Erkölcsei alapelvek a magánjogban” cím alatt megkezdett felolvasását jövő vasárnap, január 26-án d. e. 11 órakor a kir. törvényszéki épület I. emeleti tanácsstermében folytatni fogja, melyre az egylet tagjait s az érdeklődőket meghívja

a **Jogászegylet elnöksége.**

* **Fizetés helyett golyó.** Sumár Vendel berettyó ujfalu napszámos egyik közelebbi estén ittas állapotban betért *Deutsch* Simon korcsmájába. A korcsmáros nem adott neki pálinkát, mert különben is adós volt már. Sumár ezért éktelen dühbe jött, felkapott egy székot s azzal akart *Deutschra* rohanni, de a korcsmáros a székot kicsavarta a kezéből s azután a legényt kilökte az ajtón. Sumár nagy káromkodások között távozott, de egy óra múlva ismét berohant a korcsmába, revolvert rántott elő s ezzel a szavakkal: Nohát kifizetem az adósságomat! — kétszer rálőtt *Deutschra*. A két lövés közül az egyik a mellébe, a másik a hátába furódott a szerencsétlen menekülő korcsmárosnak, aki összeesett és meghalt. A dühögő ember még ezek után is tett néhány lövést az ajtó felé s a korcsmában jelenvolt néhány ember csak akkor tudta lefogni, amikor már minden töltényt kilötte. A gyilkost megkötözve bevitték a község házához, honnan a csendőrség vette át s bekísérte a bírósághoz.

* **Az eltűnt ékszerek.** Vakmerő merénylet történt hétfőn este *Bábon* községben. Vasárnap délelőtt ugyanis *Löwinger* Adolf odaváló gabonakereskedő neje azt vette észre, hogy a szekrényéből eltűnt 1500 forint értékű ékszere és ezüstneműje. A gyanu a *Löwingerék* szolgálatában álló *Pecze* Zsófi cselédleányra irányult, a kit a csendőrség a *Löwingerék* feljelentése és több gyanuok alapján még aznap délután letartóztatott. Hétfőn este *Löwingerék* éppen a vacsoránál ültek s az ellopott ékszerekről beszélgettek, a mikor az utcáról *Löwingerék* ablakán keresztül két golyó süvöltött be a szobába s az egyik golyó az öreg *Löwingerék* a sapkáját érte, a másik pedig az asztalon volt petroleumlámpát ütötte szét. A lövés után valamennyien ijedve ugrottak fel az asztaltól s menekültek

a szoba egyik sarkába, a hol védve voltak, csak az öreg *Löwinger* nem tudott menekülni, a kit az ijedtségtől szélütés ért. A cselédleány kifutott az utcára, de a merénylő már akkor elmenekült. A lövésekre elő került a csendőr járőr is, mely éppen a *Löwingerék* házával szemben lévő község házában időzött. A csendőröknek másnap már sikerült elfogniok a merénylőt, a ki nem volt más, mint *Zsóke* Ilés a letartóztatott cselédleány szeretője, ez bosszút akart állani *Löwingerék* ellen. Mikor a csendőrség *Zsóke* kéknél a fegyver után kutatott az istállóban megtalálták a *Löwingeréktől* ellopott ékszerek egy részét, a többiről azonban sem *Zsóke*, sem a szeretője nem akarnak felvilágosítást adni.

* **Debreczen város vagyona.** Debreczen város vagyonáról most állították össze a kimutatást. A városnak földbirtokban 20 millió 361.897 korona 63 fillér a vagyona; ez az összeg részletekben így oszlik meg: sámsoni birtok 207.200 korona, szováti birtok 2 millió 486.000 korona: debreczeni birtok: a) aszántóföldek 7.909.009 korona 75 fillér; b) legelő 9.561.702 korona 63 fillér; c) beltelkek 1.097.961 korona 25 fillér; összesen 20.361.897 korona 63 fillér. A felvett leltár szerint a város vagyona mintegy 50 millió koronát tesz ki.

* **A becsületbíró.**

Egy lézengő ritter, aki természetesen újságíróként szerepel a be nem avatottak előtt, tegnap meg akart revolverezni a Házban egy képviselőt. De rajtavesztett és rövidesen kidobták. Nem csinált nagy dolgot belőle. Megesett az már véle máskor is. Az ilyesmi az üzlethez tartozik. Vagy sikerül, vagy nem.

De az az újságíró, akinek nevében akarta a jeles firma elkövetni a zsarolást, nem hagyta annyiban a dolgot. Egy hajlós pálcát vett a kezébe és fogadkozott, hogy majd ő beszél azzal a jó madárral.

Megtudta, hogy melyik kávéházban szokott táborozni délutánoként, oda ment el utána. Kereste is, de nem találta. Meg kérdezte a pinczért:

- Nem volt itt ma az a svihák?
- Dehogyan nem. Most is itt van.
- Hol?
- A külön szobában.
- Es mit csinál ott?
- Egy becsületbírósgban elnököl. Már egy órája benn vannak, nagyon bonyolult affér lehet...

* **Sikkasztó postaszolga.** Nagy riadalom volt tegnapelőtt reggel a szuhai posta kiadóhivatalában. Az nap reggel érkezett ugyanis a hivatalhoz egy pénzeszsák, a melyben három darab pénzeslevél volt közel 5000 korona tartalommal. Ezt a pénzeszsákot reggel 9 órakor kellett volna a hivatalból továbbítani egy más irányból jövő postakocsival. *Simovics* Etele postakiadónő a pénzeszsákot az átvétel után betette egy szekrénybe, melynek ajtaját bezárta s a kulcsot bevitte magával a szobájába, mely a hivatalos helyiség mellett van. Reggel fél 9 óra tájban a kiadó nő ismét a hivatalba ment, hogy a küldendő postacsomagok iránt intézkedjék. A mint a szekrényt felnyitotta, hogy a pénzeszsákot is onnan kivegye, rémülve vette észre, hogy a pénzeszsák hiányzik. Minthogy a hivatalban azon időközben senki sem járt csak *Burda* Tamás postakiadónő, a ki a takarítást is végezte, ezt vont a kérdőre első sorban is a kiadó nő. *Burda* úgy tett, mintha ő volna legjobban meglepetve s esküdzött égre-földre, hogy ő nem látott semmit. A kisasszony rögtön elfutott a község házára panaszt tenni, a honnan a jegyző egy kisbíróval megjelent a postahivatalban s miután szemlét tartottak *Burdát* magukkal vitték. A község házában ezután vallatásra fogták *Burdát*, a ki hosszas faggatásra beismerde, hogy az ajtót ő nyitotta

ki álkulcsosai s a pénzeszsákokat az udvarban a szin alatt rejtette. A pénzt a zsákokban érintetlenül meg is találták az említett helyen s még idejekorán tovább küldték. Burdát a csendőörök vették át, a kik előtt bevallotta, hogy a kisasszony asztalfiókját, hol a pénzt tartogatni szokta, már több ízben megdézsmálta egy-két forinttal.

* **Véres árverés.** Szomorú eset történt a hó 20-án Valitora községben. Joneszku Avram odaváló lakos még pár évvel ezelőtől kölcsön vett száz forintot Mojsze Gligor odaváló nzsorástól. A mikor a fizetés ideje elérkezett, Mojsze az egész összeget követelte, mivel pedig Joneszku ezt fizetni nem tudta, bár a kamatokat rendszeresen befizette, a tőke mindig emelkedett ugyanarra, hogy a múlt évben már háromszáz forintos váltót állított ki, csak hogy az uszorás várjon. A múlt év végén Joneszku már nem tudta kielégíteni az uszorást s ekkor Mojsze perelte a váltót s ennek alapján árverést kért Joneszku házára s az árverés a hó 20-án volt kitűzve Joneszku házára. Az árveréshez vevő nem jelentkezett más, mint Mojsze Gligor az uszorás és ennek testvére, Mojsze Tódor s így a ház Mojsze Gligor kezére jutott. Az árverés befejezése után a kiküldött végrehajtó és a jelenvoltak távoznunk akartak. A mint a szobából kiléptek, Joneszku, a ki csak arra várt, hogy a hatóságok közegek távozzanak, felkapott a konyhában egy előre oda készített baltát s azzal megtámadta a szobában visszamaradt Mojsze Gligort s több baltacsapással leterítette. Ezután elment a község házára, a hol maga bejelentette a véres esetét. Joneszku letartóztatották.

* **Dráma az Angyalföldön.** Halálos végű dráma történt tegnap éjszaka Budapesten, az angyalföldi Főthi-uton. **Matlekovics** András gyári munkás agyonlőtte a vele vadházasságban élő **Virt** Juliát s aztán önmagán ejtett olyan halálos sebet, hogy néhány percznyi kínlás után ő is meghalt. Ejjel két óra felé pisztolydörrenés verte fel a környéket. Néhány pillanattal utóbb egy második lövés dördült el. A szomszédok felugrottak fekhelyükről, kifutottak az udvarra. Mind ott voltak a ház lakói csak a Matlekovicsék lakása maradt zárva. Ebből sejtették meg, hogy a lövés Matlekovicséknél dördülhetett el. Nehezen előkerítettek valahonnan egy szál gyertyát, meggyújtották és behatoltak a kis szobába. Matlekovics szétroncsolt fejjel feküdt a szoba padozatán, kezében görcsösen szorongatta a még meleg csövű pisztolyt. Mellette a szalmazsákon vékony sávbán folyt el az asszonynak pirosuló vére. Az asszonyt a lövés szive tájékán érte és rögtön halált okozott. A férfi kinosan vonaglott egy ideig, de aztán elszenderült és kiszendvedett. A véres esetet a szomszédok közölték a közeli rendőrrel, a ki viszont a főkapitányságnak tett róla jelentést. A férfi Udvarnokra való 38 éves ember, a nő születési helyét nem lehetett megállapítani.

* **Megszökött szerelmesek.** Érdekes letartóztatások történtek a napokban Bogojeván. A letartóztatottak közül a nő 40, a fiatalember pedig 26 éves. A letartóztatásnak érdekes előzményei vannak. Vuits Jován községi írnok volt Iokon és beleszeretett Milojevics Milos odaváló tanító Deszanka nevű 18 éves leányába. A szülők nem ellenezték az ismeretséget és Vuits, a ki szívesen látta Milojevicséknél, gyakori vendég lett a tanító házában. Félévi látogatások után a múlt szerb karácsonyi ünnepek alatt Vuits eljegyezte a szép fiatal leányt, ki boldog volt, hogy nemsokára egybekelhetne. A múlt héten azonban váratlan eset adta magát elő. Milojevicsné, a menyasszony anyja eltűnt hazulról s ugyanakkor eltűnt Vuits, a vőlegény is. A mama eltűnését megmagyarázta az a kis levél, a melyet Milojevicsné a leánya vánkosa alá dugva hagyott hátra. Ebben a levélben Milojevicsné bocsánatot kér a leányától, hogy a

vőlegényt elhódította s a többek között ezekkel a szavakkal búcsúzik:

— Te még fiatal vagy, találsz magadhoz illő fiatalembert, a ki feledtetni fog veled mindent. Nekem most kínálkozott a boldogság, ezt nem akartam elszalajtani.

A szegény leány annyira szívére vette ezt az esetet, hogy megmérgezte magát. Az elhagyott férj pedig, mivel felesége magával vitte azt a 300 forintot is, a mit a leány kelengyéjére szántak, feljelentést tett a szerelmes pár ellen.

A sajtó parazitái.

Hogy a publikum kellőképpen tájékozva legyen és különbséget tudjon tenni tisztességes és tisztességtelen újságírók között, a **Budapesti újságírók egyesületének** tegnapi tanácskozásán a sajtónak a tisztességtelen elemektől való megtisztítása ügyében a választmány az ügy alapos megvitatása után egyhangulag a következő határozatot hozta ez ügyben:

Rokonszenvvel veszi tudomásul és helyesli **Oesterreicher** Márton honvédségi szállítónak azt az eljárását, hogy a **zsaroló álhírlapírókat leleplezte és a bünyenyítő bíróságnak** átszolgáltatta. Konstatálta továbbá a választmány, hogy a bejelentett zsarolók soha a sajtóval semmiféle összeköttetésben nem állottak, a hírlapírói nevet vakmerő módon bitorolták. Mindezek megállapítása után a választmány ímételek felhívja a közönséget, hogy minden zsaroló kísérletet ugyanilyen módon hiúsítson meg, a tetteseket szolgáltatassa át a büntető bíróságnak és a felmerült eseteket azonnal hozza tudomására a budapesti újságírók egyesületének.

A választmány a maga hatáskörében intézkedni fog, hogy a zsaroló banda, mely német nyelvű orgánumok útján a legszemérmelenekebbül üzi visszaéléseit, lelepleztessék. A magyar szakírók egyesületének előkészítő bizottsága nevében Geller Móri elnök átiratban üdvözlő az egyesületet a sajtó purifikálására megindított mozgalmaért s ahhoz való csatlakozását jelenti be.

A választmány örömmel vette tudomásul, hogy a szakírók egyesülete csatlakozik a mozgalomhoz.

Elihatározta, hogy **Deutsch** Antal elnöklése mellett, **Bleicher** Miksa, **Cziklay** Lajos és **Gerő** Odón tagokból álló bizottságot küld ki, a mely a szakírók egyesületének delegáltjaival együttesen működjék a zuglapok és revolver-újságírók kipusztításán. A választmány a kiküldött bizottságnak már is feladatává tette, hogy a zuglapok és revolver-újságírók neveit, a mennyire lehetséges ez időszereint állítsa össze s azt a választmány legközelebbi ülésén terjessze be.

Lóránt Dező választmányi tag figyelmébe ajánlotta a kiküldött bizottságnak, hogy a főváros törvényhatóságától egy **Virág** nevezetű ur **60 megindítandó új lapszámára** kért engedélyt.

Tudomására hozták végül a választmány, hogy a **Magyar távirati ügynökség** című zug könyvomatatos lap közéletünk egyik jelesét, akit nemrég főrendiházi tagnak neveztek ki, ötven forint erejéig akarta megzsarolni.

SZÍNHÁZ.

HETI MŰSOR.

Péntek: San-Toy. (Sarkady Adél fellépte.)

Szombat: Az arany ember.

Vasárnap: Ejjel az erdőn.

Új darabok. A színház vezetősége egész sereg új darab előadási jogát szerezte meg. E darabok között van a **Bába**, **Páholy**, **Menyem**, **Vestaszűzek**. Lépéseket tett **Bródy** Sándor szenzációs darabjának a **Dadá**-nak a megszerzésére. Az előadai tervezett új darabok kö-

zött van meg **Lotty ezredesei** s még egy pár érdekes újdonság. Mindezen darabok még a szezon folyamán színre fognak kerülni.

Az Ember tragédiája. Madách Imre hallhatatlan remekműve még a hó folyamán kerül színre a Szigligeti-színházban.

Az új díszletek, melyeket **Eltető Gyula** színházi festő készített, a következők:

I. A menyország. II. A Paradicsom. III. Kivül az édenen. IV. Egyiptom, Pharaó birodalma. V. Athén. VI. Róma. VII. Bizáncz. VIII. Frága és Páris. IX. London. X. A Phalanster. XI. Jeges vidék. XII. Paradicsom és menyország.

A forradalomban nemcsak a teljes személyzet vesz részt, hanem **Somogyi igazgató**, ki a darabot rendezi, lépéseket tett az iránt, hogy az iparos kör ifjai és a felsőbb iskolák tanulói is közreműködjenek.

Szigligeti-Színház.

Folyószám 118.

Idénybérlet 110.

Ma, pénteken, 1902. január 24-én

S A N - T O Y .

Operett.

S Z E M E L Y E K :

A kínai császár	— — —	Krasznay Andor
Yen-Ho, mandarin	— — —	Füredi József
San-Toy, leánya	— — —	Sarkady Adél
Csu-li	— — —	Béreczi Gyula
Sir George Preston	— — —	Csatár Győző
Poppy, leánya	— — —	Székely Anna
Bobbie, fia	— — —	Pintér Imre
Benson hadnagy	— — —	Erdélyi Miklós
Dudley, Poppy komornája	— — —	Ámon Margit

HELYARAK: Nagypáholy 7 fr. földszinti és első emeleti páholy 6 frt. Másodemeleti páholy 4 forint. Zsölye 1 frt 50 kr. Kőrszék 1 frt 20 kr., Tamlászkék 1 frt. Erkélyülés 1-ső sor 60 kr., közép 2-ik sor 50 kr., Erkélyülés oldal 2-ik sor 40 kr. II. emeleti zártszék 30 kr. Földszinti állóhely 50 kr., Diák és katonajegy a földszintre 30 kr. Karzati állóhely 20 kr. Egy szinlap 10 kr.

Kezdeté 7 órakor, vége 10 órakor.

Jegyek előre válthatók d. e. 10-től 12 óráig, d. u. 3-tól 5-ig. Esti pénztárnyitás fél 7, vasár- és ünnepnapokon este 6 órakor.

Holnap szombaton, január 25-én

Az arany ember.

Színmű.

Igazságszolgáltatás.

Mire jó a liszt?

Dagasztásra és tolvajragasztásra. A mit ékesen bizonyít az alábbi érdekes história.

Áll a Szent László-téren két szomszédos bolt; az egyikben kötszereket árulnak, a másikban lisztet mérnek s a két boltot csak egy beszegezett ajtó választja el egymástól. Hívják a lisztesbolt tulajdonosát Fischernek, a kötszerezést pedig Kepesnek.

Kepesnek volt egy inasa, a 14 éves **Huszár** Zoltán. Tizennégy éve daczára van benne elég élelmesség, a minek bizonyítéka, hogy a két bolt között közvetlen összeköttetést tudott létesíteni. Kiszedegette ugyanis az elválasztó ajtóból a szegeket, hajnaltajt mindig átment a lisztesboltba s onnan a pénztárból hol 2, hol 3 koronát elemelt. Aztán visszatette az ajtót, még a szegeket is visszadugdosta s megkezdte inasi tevékenységét, mintha semmi sem történt volna.

Fischer Bernát pedig dühögött minden nap, hogy ki az ördög jár rá az 5 pénzére? Gyanuba fogta egész személyzetét, de a legkisebb nyomot sem találta, a melyről elgizodhatott volna. Végre támadt egy kitűnő gondolata. A bibliai Dániel prófétát utánozva, lisztet hintett el este az üzletben s aztán nyugodtan várta, mi lesz az eredmény?

Huszár Zoltán hajnalban megint átment Fischerhez, talált a pénztárban három koronát, abból elemelt kettőt s jól végezve dolgozott, a szokott uton távozott. Persze a sötétben nem vette észre, hogy a lisztben ott maradt mindenütt a lába nyoma.

Másnap Fischer rögtön tisztában volt a helyzettel. A lábnyomok a beszegezett ajtóhoz vezettek, a rendőrség felfedezte a mozgó szegeket, megmérték a lisztben maradt lábnyomokat is. És persze rögtön kiderült, hogy a tettes csak Huszár Zoltán lehet. Odaragadt a lisztbe, a nélkül, hogy tudta volna. A gyerektől persze elszedték a nála talált pénzt, valami négy koronát s még azonfelül törvényszék elé is állították.

Tegnap ítelt felette a kir. törvényszék büntető tanácsa *Fassie* bíró elnöklése alatt. Tagadott a gyerek, mintha olvasta volna, de azért elítélték egy havi fogházra.

Az ítélet kihirdetése után Huszár István harsányan vágta oda, hogy:

- Felebbezek:
- Melyik része ellen az ítéletnek? kérdezte a bíró. Az egy havi fogház ellen?
- Nem.
- Hát?
- Azért, hogy adják vissza a négy koronát.

A kenderáztatás áldozata.

— Esküdtzéki tárgyalás. —

A nagyvárad kir. esküdtbírósa *Nagy* Ferencz törvényszéki elnök elnöklése alatt ma reggel 9 órakor újból összeül, hogy halált okozó súlyos testi sértés büntetvével vádolt *Linka* Tyodor büntette felett ítéletet mondjon.

Páska Györgyné ugyanis a múlt év szeptember 21-én kenderet áztatott a patakban, mely *Linka* Tyodor tulajdonát képezte. A dühös és lösvény gazda a szegény özvegy asszony eme vakmerősége miatt rettenetes dühbe jött s előbb a patakba dobálta az összes kenderet s midőn a szerencsétlen özvegy, véres verejtékével, fáradtságos munkája árán szerzett kenderét összehányva s tönkretéve látta, erősen kifakadt a durva ember szívtelensége ellen. *Linka* Tyodor erre se szó, se beszéd, a nála levő vadászfegyver agyával gyomron sújtotta a gyámoltalan özvegyet, úgy, hogy az erős ütés következtében, amint azt a boncolás megállapította, léprepedést kapott s a beállott belvérzés folytán iszonyu kínok között a helyszínén meghalt.

Linka Tyodor a vizsgálóbíró előtt tagadta az esetet, sőt vakmerően azt is állította, hogy *Páskáné* a kérdéses napon nem is látta. Hogy a valóságnak mi felel meg, megállapítja majd az esküdtbírósa e hét folyamán s elveszi a kegyetlen ember méltó büntetését.

Linka Tyodort *Weiszberger* Lipót ügyvéd fogja védeni.

MULATSAG

FARSANGI NAPTAR.

- Jan. 25. Nőegylet táncestéje a Kereskedelmi Csarnokban.
- Febr. 1. Tisztviselők bálja.
- Febr. 2. A 48-as Nép kör táncestéje.
- Febr. 5. »Helyőrségi bál« a Keresk. Csarnokban.
- Február 8. Katolikus kör bálja.

Helyőrségi bál. Lehetne snájdig-bálnak is nevezni, hiszen a nagyvárad helyőrség tisztjei rendezik ezt a bált. Február 5-én lesz a helyőrségi bál a Kereskedelmi Csarnok fényesen felszerelt nagytermében. Azt, hogy kifogyhatlan lesz a jókedv, fölösleges megírunk, hiszen lehetetlen a nagyvárad tisztikar körében jól nem mulatni. Hogy táncolni fog minden hölgy eleget, az is bizonyos, hiszen öt regiment rúkkol ki a tisztelűkre, nem is számítva a népfőlkőr-regimentet, a civil-táncosokat. A táncrend maga is érdekes, új és stilszerű lesz. Erről azonban egyelőre csítt. mert az meglepetésnek készül a résztveendő hölgyek számára.

IRODALOM.

Irodalmi értesítés!

1. A »*Szent Olivasmányok* az év különböző ünnepeire« II. ik bővített kiadás, képekkel, diszes vászonkötésben; ára 2 kor.

2. »*Elmélkedések a mi Urunk Jézus Krisztus szenvedéséről és haláláról*« vászonkötésben, képekkel; ára 1 kor.

3. »*Szűz Mária a mi Anyánk*« üdvös beszélgetések, diszes vászonkötésben, képekkel; ára 1 kor.

Mindezen könyvek egyházi jóváhagyással bírnak. Bérmentve küldetnek. Lelkészek erga ss. is megkaphatják.

Megrendelhető Kovács Jázon áldozópapnál *Mária-Pócson*, Szabolcs m.

REGÉNY-CSARNOK.

A Polanieczki-család.

Írta: *Sienkiewicz* Henrik. — Fordította: *Kolosváryné-Korányi Ilona.*

72

A mátkapárnak kellett volna megkezdeni a táncot, de *Linette* csalódására a költő bevallotta, hogy soha életében sem táncolt. Annál jobban értett ehhez a szép *Kopowski*, neki jutott tehát a szerencse, hogy a menyasszonnyal megnyissa a bált. *Zawilowski* szenvedett. Látta, mint hajlik *Linette* aranyfürtös feje *Kopowski* felé s egymás karjaiban, rhytmikus mozgásban, mint válnak harmónikus egygyé. Megértette a tánc hatalmát s tudta, hogy ez az élvezet eltávolítja tőle menyasszonyát s közelebb hozza azokhoz, akik ügyesebbek, mint ő. Idegesé tették a megjegyzések: — Minő összeülő pár! — Nézzétek, de szépek!

Kopowski végre helyére vezette *Linette*t, hogy *Annette* asszonnyal folytassa a táncot s a szép menyasszony félrehívta *völegényét*:

— Jól tánczol! — beszélte. — Egyéb érdeme sincsen... Kifárasztott... Hogy dobog a szívem... megérezhetné, ha reátenné a kezét, de az nem illik! Ostoba illemszabályok, mert végre is ez a szív az ön.

— *Linette*, mond ma — a tied!

— A tied! — sugta *Linette*.

— Féltékeny voltam! — mondta *Zawilowski*.

— Ne táncoljak? ... Szeretom a táncot, de szívesen lemondok róla, ha így kívánja. Megtanulok olvasni szememben, olyan leszek, mint a tó sima tükre, amely visszatükrözi az ég, a felhők képét... Nézze, milyen szépen tánczolnak!

Zawilowski felelni sem tudott. Elragadtatásában letérdelt volna előtte, hogy úgy imádjá. *Linette* *Polanieczki*re mutatott, aki *Maszkóné* néval lejtette a keringőt.

— Igazán, még *Kopowski*nál is jobb táncos! — szólt csillogó szemekkel. — S ez a keringő, hogy átjárja az embert! ... Nézze, hiszen ez nem is tánc, ez hullámok ringatása, szellőknek lebbenése!

Mária is így gondolkodott s éles fájdalommal nézte őket, mikor forogva elhaladtak előtte.

Férje karjával átöleli *Maszkóné* derekát, lehete arcát simogatja, tekintete keblén pihen. Szemei csillognak, szája kéjesen mosolyog. *S Mária* ne venné észre? Mintha sötétebben égnének a lámpák... A keringő egyetlen üteme alatt megértette a különbséget a közt, ha nem vagyunk boldogok, vagy ha boldogtalanok vagyunk. Szíve fölajdul. Élete romba dőlhet, szerelme megvetéssé változhatik. Föllebbent a fátyol, az mely szemei előtt eddig eltakarta az emberi szenvedést, az emberi gyarlóságot, az élet cifra kendőzött nyomorúságát... A távolban fölött egy olyan jövő réme, a melyben füstök eloszlik a bizalom, a férjébe vetett hit... Nem nem!... Küzd a gyanu gondolata ellen... Meghazudtolja, a mit szemeivel lát. Szégyenli magát férjéért, a kire oly büszke volt, s elitkolja maga előtt ezt az érzést, mert tudja, hogy életének boldogsága forog koczkán, tudja, hogy ez a csekélységnek látszó eset horderéje kihát mindkettőjük sorsára.

Osnowska asszony hangja csendült meg mellette.

— Nézd kedvesem! Mintha a természet csak azért alkotta volna férjedet és *Maszkóné*t, hogy együtt táncoljanak. Igazán én féltékeny lennék a helyedben!

— Hát te féltékeny vagy?

— Én bevallom bűnömöt. Az vagyok, vagy legalább is az voltam. Mert, kedvesem, azok a férfiak! Tudom, hogy *József* szeret... de hát udvarolnak, az a természetükben fekszik. Egyik sem ér többet a másiknál! Azt hiszed, hogy *Józseffel* nem vagyok tisztában? Valaha bántott hűtlensége, most nevetni szeretnének néha ügylenségen. Rögtön meglehet ismerni egy csekélyke jeltől...

Mária még mindig férjét nézte. Most vissza vezeteli helyére *Maszkóné*t s *Linette*l indul el. Minő megkönnyebbülés! Tekintete, arc kifejezése ugyanaz! Tehát így táncolna hárkivel is. Kételye eloszlik, már-már ömagát vádolja igazságtalanságáért, a midőn *Annette* asszony folytatja:

— Igen kedvesem! *József* hűtlenségeit egy csekélyke jeltől megismerem. Elmondom, hogy szükség esetén te is hasznát vehesd! Ha nem tiszta a lelkiismerete, előttem másokat gyanúsít s azt hiszi, hogy megbotránkozása által félrevezet... *Szegény József*... Mert mind hazudnak, mind!

S ügyes sakkhuzása fölötti meglepédeiten távozott.

Mária fejében összezavarodtak a gondolatok. Nem tudta mit higgyen, mit ne. Fáradtnak érezte magát, halálisan fáradtnak s az élet hagymázos hallucinációknak látszott.

Férje *Osnowska* asszonyt gyanúsítja, s az rágalmazza a férfiakat; *Stas* perzselő tekintettel nézi *Maszkóné*t, *Annette* tegezi *Kopowski*t! A táncoló párok ütemszerű forgása s kint a kezdődő vihar idegessé tették. — Beteg vagyok! — gondola *Mária* s úgy érezte, mintha életének boldogságát temetné. Haza vágyott, de a viharban távozni nem lehet! Ha legalább *Stas* megvigasztalná őt!

(Folyt. köv.)

TAVIRATOK.

Elutasított petíció.

Budapest, jan. 23. (Saj. tud. táv.) A székelykeresztúri mandátum ügyében benyújtott petíciót a Kuria ma hozott ítéletében visszautasította.

Európai követek Pekingben.

Peking, január 22. Németország, Anglia, Franciaország, Oroszország, Portugália és Japán új követei ma átadták megbízó leveleiket. Kínai tisztok és katonák és egy kis csapat idegen katonaság elkísérte őket a szent város kapujáig. A követeket és az attasékat gyaloghintókon vitték a nagy audienciás terembe. (M. T. I.)

A lengyelek üdvözlése.

Lemberg, január 23. Potocki András gróf tartományi marsall a tartományi bizottság nevében üdvözlő iratot intézett Erzsébet Mária főhercegnőhöz férjhezmenetele alkalmából. (M. T. I.)

Földrengés.

Zágráb, január 23. A meteorológiai intézet megfigyelése szerint itt tegnap estenyolc óra negyven perczkor gyöngye földrengés volt. (M. T. I.)

Törökök és bolgárok összeütközése.

Konstantinápoly, jan. 22. A koszovói vilajetben, a kocsánai kerület szomszédságában egy bolgár rablóbanda és török katonák között összeütközésre került a dolog. Tíz bolgár elesett.

Konstantinápoly, jan. 22. A bitliszi vilajetben egyes törzsek között véres verekedések voltak, a melyben husz embert megöltek. A vani vilajetben véres összeütközés volt a Sevi- és a Nilan-törzs között. Mindkét részen elesett és megsebesült néhány ember. (M. T. I.)

A horvát tartománygyűlésből.

Zágráb, jan. 23. A tartománygyűlés mai ülését Francisci alelnök nyitotta meg délelőtt 1/2 11 órakor. Napirenden van a költségvetés részletes tárgyalása. A II. § czimnél, a mely a bán költségvetéséről szól, felszólal Frank dr. (tiszaa jogpárt) és azt mondja, hogy Horvátországot megakadályozzák autonómiája fejlesztésében. A belügyi osztályra sokkal többet áldoznak, mint kulturális és igazságügyi czélokra. Közgazdasági czélokra sem áldoznak eleget. A mostani rendszer nagy súlylyal nehezíti a lakosságra. A közös pénzügyi gazdálkodás nagy teher a népre. Csak ha Horvátországnak önálló kormányzata volna, javulna a helyzet. E probléma megoldására szóló egy magában gyöngének tartja magát s azt mondja, hogy a nagy többségnek vele kellene tartania, ebben az irányban. Ma a horvát nép sorsa éppen olyan rossz, mint volt tíz évvel ezelőtt. Igaz, hogy itt-ott haladás mutatkozik, de a horvát nép már nem bírja ki soká a reá nehezítő iszonyu terheket. A jövő sem ígér javulást. Bevételeink legnagyobb részét a hivatalnoki fizetések emésztik fel. Szóló azután az előadó említette gazdasági pangással foglalkozik, a melyet a magyar pénzügyminiszter is említett. De milyen eszközökkel akarja Lukács miniszter ezt a pangást orvosolni? Bizalommal és türelemmel. De mit várhatunk mi horvátok ilyen orvoságoktól? (M. T. I.)

Nagy tüzvész.

Fokváros, január 23. Fokváros czen-trumában iszonyu tüzvész pusztít. A tűz a Robertson-féle áruházban ütött ki. (M. T. I.)

Az angolok érdeke Indiában.

London, január 23. A lapok pártkülönb-ség nélkül örömmel fogadják Cranbornenak az Alsóházban tett nyilatkozatait és dicsérik szavainak világosságát és határozottságát. Azt mondják, hogy Angliának nem szabad tőrnie, hogy India kapui idegen előrséget állítsanak. A Bailey Chronicle azt mondja: Nem is szólva India védelméről, az egyetlen ok, a miért a német és orosz vasutaknak és az országok be-

folyásának Perzsiában való kiterjesztését elle-nezzük, az, hogy ezek a hatalmasságok, ha nyílt ajtót találnak, becsapják. Port-Arthur és Mandsuorszag kellemetlen emlékek. Nem akarunk még egy Kinát.

A Times azt mondja: Minthogy Orosz-ország nagy erőfeszítéseket tesz, hogy perz-siai érdekeit megvédje, nekünk is minden le-hetőt el kell követnünk érdekeink védelmére. Elárulnók Anglia érdekeit, ha megengednének, hogy tengeri felsőbbségünk olyan életbevágó fontosságu vidéken idegen flotta-támaszpontok létesítésével veszélyeztessék. A Morningpost szintén a legerélyesebb intézkedések mellett szólal fel és felszólítja a kormányt, hogy aka-dályozzon meg minden törekvést, a mely An-glia érdekeit a Perzsa-öbölben veszélyeztet-hetné.

London, jan. 23. A »Daily Chronicle« jelenti állítólag jó forrásból: Indiában az a hír van elterjedve, hogy a tavasszal alighanem zavarok fognak támadni. Pendsabban általában azt hiszik, hogy a tél folyamán orosz csapatokat fognak összevonni Afganisztán északi hatá-rán, amelyek esetleg be fognak törni, mihelyt a hó elolvad. Ugyanez a lap jelenti, hogy a brit határon védelmi intézkedéseket tesznek, hogy minden eshetőség készen találja az an-golokat. Pendsabban katonai hadgyakorlatok lesz-nek februárban, ami ebben az időben nagyon szokatlan dolog. Legközelebb az egész katonaság hadi lábon fog állani. Néhány ezred már gyülekezik, állítólag azért, hogy a vaszirik ellen induljon, tényleg azonban a várható komoly bonyodalmak miatt. A határ mentén kórháza-kat rendeznek be. (M. T. I.)

A bír háboru.

Wellington, január 23. Január 29-én megy Dél-Afrikába a nyolczadik és febr. 28-án a kilenczedik új-zélandi csapat-kontingens. (M. T. I.)

Robbanás egy torpedó hajón.

Antibes, január 23. A »Jaure Guiberry« páncélos csatahajó ma a Juon-öbölben tor-pedó-gyakorlatokat végzett. Egy torpedó szét-robbant és állítólag több emberéletet pusztított el. Részletes jelentés még nem érkezett. A pán-

czélos hajó azonnal visszatért a touloni ki-kötőbe.

Toulon, január 23. A Juon-öbölben tör-tént szerencsétlenség nem olyan nagy mint hit-ték. Csak egy ember sebesül meg. (M. T. I.)

Megtámadták a kínai rablók.

Tiencsin, jan. 22. A kelet-ázsiai német pót-dandár parancsnokságához beosztott Mu-tius hadnagyot örjáraton Csuanliancsang közelé-ben, Tiencintől keletre 16 mérföldnyire rablók támadták meg és egy lövéssel súlyosan meg-sebesítették tüdejét. (M. T. I.)

Az osztrák költségvetés.

Bécs, jan. 23 A képviselőház költség-vetési bizottság ma megkezdte az igazságügyi költségvetés tárgyalását. Előadó Abrahamovicz. (M. T. I.)

Franciaország és Marocccó.

Páris, január 23. A Matin touloni jelen-tése szerint a Charlemagne páncéloshajó azt a parancsot kapta, hogy Tangerbe menjen. Hír szerint a hajó kiküldése összefügg két fran-czia tisztnek Marocccóban történt meggyilkolásá-val. (M. A. I.)

Forgalmi kimutatás 1902. évi január hó 21-ről. Tiszta buza körülbelül 220 hltr, kétsze-res buza 45 hltr, rozs 110 hltr, árpa 50 hltr, zab 80 hltr, tengeri 180 hltr, burgonya 240 hltr. Lábás jószágok: Hizott sertés mintegy 300 drb, félhizott 370, sovány 140, süldő 880, ma-lacz 448, hizott marha 28, jármás ökör 220 fejős tehén 170, borju 160, bivaly 4, juh és kecske 57, ló 296.

Marha ártáblázat 1902. január hó 21-ről. Egy pár első rendű jármás ökör 600-670, egy pár másodrendű jármás ökör 500-580, egy pár harmadrendű jármás ökör 240-480, 1 drb fejős tehén 100-220, 1 drb vágó ökör 250 kgr. 150-246, 1 drb vágó tehén 150 kgr. 120-172, 1 drb. veres borju 26-48, 1 drb. fél éves borju 42-52, 1 drb egy éves borju 44-74, két éves borju 68-180, 1 drb hizott sertés 78-84, 1 ár fél éves 34-40, 1 pár egy éves sertés 44-76, 1 pár két éves sertés 78-120, 1 drb igás ló 160-230, 1 pár ökörbőr 40-52, 1 pár tehénbőr 26-36, 1 pár bojubőr 10-22, 1 pár lóbőr 10-20.

Most lehet legolcsóbban
női és férfi fehérneműt, vásznat és asztalneműt
beszerezni!

Menyasszonyi kelengyék!

Teljes végeladás!

Kunz József és társa czég,

Nagyvárad, Szt. László-tér.

KOZGAZDASAG.

Reich Jenő és Társa

Tőzsde jelentése.

— A Tiszántúli eredeti távirat. —
Értéktőzsde.

Budapest, január 23.

Osztrák hitel	625.50
Magyar hitel	629.50
Allamvasut	624.50
Rimamurányi	416.—
Magyar jelzálog	433.—
Salgótarjáni	—
Wagon-kölcsön	—

Határkövet.

Budapest, január 23.

Buza októberi	7.84
Buza áprilisi	8.80
Tengeri	5.14
Rozs okt.	6.69
Zab ápr.	6.93
Káposzta, reges, ang.	—

Hivatalos arányok

* Budapesti áru- és ártéttörvény 1902 január 23-án.

Magyar aranyjárdék 4%	119.50
Magyar koronajárdék	96.15
Magyar vasuti kölcsön aranyban 4%	122.25
Magyar vasuti kölcsön ezüstben 2 1/2%	101.25
Magyar keleti vasuti államkötvény 1876-évi	120.—
Magyar földterhermentesítési kötvény 4%	95.—
Italmérségi jog megváltási kötvény	101.60
Horvát-szlávonföldterhermentesítési kötvény	95.—
Magyar nyereséj-sorozatjegy-kölcsön	182.50
Tiszszabályozás szegedi sorjegyek kölcsön	153.—
Osztrák járadékpapírban	100.50
Osztrák járadék ezüstben	100.50
Osztrák járadék aranyban	120.25
Osztrák korona járadék	97.—
Osztrák államsorsjegyek	146.50
Osztrák magyar bank részvény	16.—
Magyar hitelbankrészvény	670.—
Osztrák hitelintézet részvény	652.50
Párisi vista	95.22
20 frankos arany (Napoleon'd'or)	19.02
Németbirodalmi márka	117.18
London vista	239.25
20 márkás arany	23.42

A szerkesztésért felelős:

Dr. VUCKICS GYULA.

1009—1902. szám.

Hirdetmény.

Nagyvárad város tanácsa részéről a magán borfogyasztás megváltása végett az egyezségi ajánlatok megtételére határidőül 1902. évi január hó 30., 31. és február hó 1-ső napja tüzetett ki.

Felhivattak tehát mindazon szőlőbirtokos termelők, továbbá a magánfogyasztók, a kik a borítal-adót f. 1902-ik évre általánosságban óhajlják megváltani, hogy a fent kitétt határidőben a város-ház tanácstermébe mindenkor délelőtt 9 órától 12 óráig a kiküldött bizottság-

nál annyival is inkább jelentkezzenek s a megajánlott megváltási összeget készpénzben a kiküldött bizottságnál lefizessék, mivel ezen határidőn túl a jelentkezések elfogadtatni nem fognak.

Az általánosítás tárgyában felveendő jegyzőkönyvben foglalt feltételek a magánfeleket azonnal kötelezik, a városra nézve azonban csakis az esetben lesz kötelező, ha az a nagyvárad kir. pénzügyigazgatóság részéről jóváhagyva lesz.

Nagyvárad város tanácsának 1902. évi január hó 22-én tartott üléséből.

Rimler Károly
h.-polgármester.

Kitünő saját termelésű borok

kaphatók lakásomon üvegezettben a következő árban:

1. Ujbor (Nagyvárad karcos) 1 liter palaczk nélkül . . . 32 kr.
2. Ó asztali gyoroki fehér bor 1 liter » . . . 42 kr.

Finom fajborok:

3. Kadarka (szemelt vörös bor) 1 liter palaczkkal 1 frt — kr.
4. Cabernet » » 1 liter » 1 frt 10 kr.
5. Szilváni » » fehér pecsényebor 1 liter » 1 frt 10 kr.
6. Sauvignon » » csemegebör 1 liter » 1 frt 20 kr.

10 üvegen felüli megrendelést házhoz is szállítatok, 1/3 literes üvegek a 3, 4, 5, 6. sz. borokból fele árban kaphatók.

Ugyanezen borok hordóban Hl.-enként tetemesen olcsóbban számíttatnak.

Telefon-szám 406.

230—19—0

Molnár Lajos,

Schlauch-tér, 18.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban.

SZENT LÁSZLÓ KÖNYVNYOMDA

Nagyvárad, Apáczá-utca 3. szám.

Művek,
folyóiratok, hirlapok,
vonalzatok,
gazdasági nyomtatványok,
egyházi, községi
és egyéb
hivatalos nyomtatványok,
körlevelek,
levélborítékok.

Elvállal és készít:
izléses kivitelben
mindennemű
nyomdai munkákat
jutányos árak mellett.
Vidéki rendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Levélfejek,
számlák, falragaszok,
báli meghívók,
tánczrendek, étlapok,
naptárak,
palaczkfeliratok,
névjegyek,
gyászlapok
stb. a nyomdai szakba
vágó nyomtatványok
készítése.

A lat. és gör. szert. kath. egyházmegyei nyomtatványok
raktára.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban.